

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Cornelii Cvrtili Cæsarei Consiliarij et Historiographi
Ordinis Eremitarum S. Avgvstini S. Nicolavs Tolentinvs
alijque aliquot eiusdem Ordinis Beati**

Curtius, Cornelius

Antuerpiæ

2. Sanctus cæcum illuminat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37243

1. aqua dixit, quâ manus pedesque illi religiosa quædam mulier abluit ut ejus, quem in vivis impensè venerata fuerat, haberet illas saltem reliquias, quando digniores aliam diu in cassum ambiverat. Eam ergo in nimbium vitreum receptam multis annis asservavit, propinavitque ægris pluribus medicinam salutarem. Et auxit miraculum, nõ computruisse unquam tanto annorum spatio, sed ad usque guttam ultimam durasse integram, puram, & vitro suo pellucidior.

Aqua, quâ
D. NICO-
LAI pe-
des abluti
fuerant,
patrat
miracula.

At verò, Christi anno supra millesimum & trecentessimum decimo, qui fuit ab obitu ejus quintus una nox prodigiis ejus maximè illustis fuit. In Sanctorum omnium pervigilio *Fina* (feminæ Tolentianæ nomen est) ad Sancti tumulum *Antonium* filiolum suum adduxerunt oculis captum, quos morbus nesci quis, procul dubio violens & crudelis illi eripuerat. Cercum ex voto promissum donum mater aram obtulerat, & inter precibus cum aliis, qui frequentes confluxerant

2.
Sanctus
cæcum il-
luminat.

rant, ibi pernoctavit. Die luce-
 re lux quoque rediit puero, qui So-
 lis deinde splendidum jubar admi-
 sit, oculorum acie prorsus illæsâ.
 Exultare gaudio parens, & cum câ
 miseri alii quinque & quadraginta,
 qui omnes illâ ipsâ nocte salutem
 à NICOLAO impetrârunt. Immo
 ipsâ campanæ commoveri lætitiâ,
 & nullo impellente sonitum dare
 auditæ sunt. Sed ausa est mulieris
 impudentis (*Thomasinam* dixere)
 virulenta lingua obsibilare, & tra-
 ducere monachos, quasi corraden-
 dæ pecuniolæ cæcâ cupidine abre-
 pti, inani hoc jubilo credulum po-
 pulum lætarent. Ultor tam insignis
 vesaniæ Deus, vindicare in filiolo
 matrem statuit, cui oculos subitâ
 cæcitate clausit, ut hæc suos aperir-
 ret. Et verò aperuit, resolvitque in
 pœnitentes lacrimas, & NICOLAO
 ad modum sui, coreum puerum of-
 ferre promisit. Ita propitiato Divo,
 oculorum tabeni à filio, a se simul
 impietatis tenebras absterfit. *Oratio*
 Sed redeo ad *Finam*, quæ, semel
 tam facilem Sanctum experta, non
 dubi-

...
 ...
 ...
 ...
 ...

3.
 Vna no-
 & XLV.
 miracula
 edit.

4.
 Mulier
 obgan-
 niens di-
 vinitus
 punitur.

...
 ...
 ...
 ...
 ...

III
 35 c